

در گفت‌وگو با معاونین سازمان‌های مناطق آزاد و کارشناسان حوزه گردشگری عنوان شد:

گردشگری؛ راهبردی موثر جهت توسعه همه‌جانبه

اجتماعی و اقتصادی در مناطق آزاد

در گفت‌وگوی اختصاصی با نماینده مردم رشت و خمام در مجلس شورای اسلامی مطرح شد:

هرج و مرج در

منطقه آزاد انزلی تبدیل

به یک بحران شده است

صفحه ۲۷ از مجله

هفته‌نامه اقتصادی، اجتماعی

اخبار روز و مناطق

شماره ۲۲۱ - دوشنبه
۵ تیر ماه ۱۴۰۲
سال پنجم
۱۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

مرضیه حسینی
صاحب امتیاز و مدیرمسئول

جایگاه مناطق آزاد در دیپلماسی اقتصادی ایران

توسعه پیوندهای راهبردی و گسترش همکاری و مشارکت با کشورهای منطقه و جهان به‌ویژه همسایگان، مستلزم به‌کارگیری تمامی ظرفیت‌های اقتصادی کشور در قالب دیپلماسی اقتصادی پویا و مستمر می‌باشد.

در میان ظرفیت‌های موجود اقتصادی که می‌توانند در دیپلماسی اقتصادی ایران، به‌عنوان یکی از بازیگران موثر عمل نمایند؛ مناطق آزاد تجاری-صنعتی می‌باشند. ظرفیت‌هایی که متأسفانه تاکنون مورد توجه جدی نبوده و در واقع این مناطق بیشتر از این که پروتکتا باشند، درون‌تکتا عمل کرده‌اند؛ این در حالی است که مناطق آزاد می‌توانند قابلیت‌ها و فرصت‌های متعدد سرمایه‌گذاری در حوزه‌های مختلف صنعتی، گردشگری، کشاورزی و خدماتی را فراهم نمایند.

طبق قانون چگونگی اداره مناطق آزاد، مزیت‌هایی جهت سرمایه‌گذاری در این مناطق نظیر معافیت مالیاتی ۲۰ ساله برای هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه، معافیت پرداخت از مالیات بر ارزش افزوده برای فعالان اقتصادی، آزادی کامل ورود و خروج سرمایه و سود فعالیت‌های اقتصادی در منطقه، امکان مالکیت صددرصدی خارجی در شرکت‌های تاسیسی وجود داشت، که در حال حاضر متأسفانه، اکثریت این مزیت‌های قانونی مثل آب بخار شده‌اند؛ اما همچنان مناطق آزاد می‌توانند با تکیه بر استعدادهای خدادادی و موقعیت‌های جغرافیایی خاص؛ بهترین و مناسب‌ترین امکان جهت توسعه روابط اقتصادی دو و چندجانبه بین‌المللی کشور باشند.

در ارتباط با چگونگی تحقق این امر و ورود مناطق آزاد به عرصه دیپلماسی اقتصادی کشور، موضوعی که در وهله اول ضروری است، توجه جدی دستگاه سیاستگذار و مجری دیپلماسی کشور به اهمیت اقتصاد در ارتقای قدرت ملی است. اگر اقتصاد توسعه و روابط اقتصادی از کلام، به برنامه اصولی تبدیل شود و توسعه و متنوع‌سازی روابط اقتصادی با حداقل فشار تحریمی، جزو اهداف اولویت‌های ملی باشد؛ آن وقت می‌توان امیدوار بود که به‌کارگیری تمامی ظرفیت‌های ایران در دیپلماسی اقتصادی، تحت یک دستور کار دقیق و محاسبه شده انجام خواهد گرفت.

خوشبختانه امروز شاهد وقوع تحولات مثبت در روابط منطقه‌ای ایران به‌ویژه اشتهای دیپلماتیک با عربستان و دولت‌های اقماری آن هستیم که کام بسیار مطلوبی در راستای تسهیل و تسریع ارتباطات با کشورهای همسایه و بهبود وضعیت نابسامان اقتصادی داخلی، افزایش جذب سرمایه‌گذاری خارجی، توسعه صادرات و تقویت بخش مولد اقتصاد است.

در این چارچوب و فضای جدید ایجاد شده، مناطق آزاد می‌توانند به‌مثابه بستری آماده و پر ظرفیت جهت ایجاد روابط اقتصادی بر-برد در نظر گرفته شوند. فلذا می‌بایست بخش‌های اجرایی و دست‌اندرکار پیشبرد دیپلماسی اقتصادی همچون معاونت اقتصادی وزارت امور خارجه، کمیسیون‌های اقتصادی مشترک، سازمان توسعه تجارت، اتاق‌های بازرگانی مشترک و... به ظرفیت‌های مناطق آزاد بیش‌ازپیش توجه داشته باشند و حرف‌ها و وعده‌های زیبا، به برنامه‌های اجرایی اثرگذار مبدل شوند. پروژه‌هایی نظیر منطقه آزاد مشترک، سرمایه‌گذاری‌های مشترک منطقه‌ای، منطقه ویژه اقتصادی مشترک و... در طول سال‌های گذشته از طرف مدیران ارشد مناطق آزاد به کرات طرح گردیده است؛ اما با کمال تأسف این ایده‌ها، در بهترین حالت به یک تفاهم‌نامه حداقلی منتهی شده است که به دلیل ضعف سیستم پیگیری در سازمان‌های مناطق آزاد و گرفتاری آنها در روزمرگی‌های رایج، همین تفاهم‌نامه‌های حداقلی نیز، اکنون خاصیتی بیشتر از یک کاغذ ندارند. به‌طور مثال چندین سال پیش تفاهم‌نامه ایجاد منطقه آزاد مشترک بین ارس و مفری امضاء شده است. اجرای عملیاتی این تفاهم که تاکنون بیشتر شبیه به یک آمال بوده، بارها هم تکرار گردیده؛ مسئولین دو منطقه تغییر پیدا کرده‌اند؛ شرایط مختلف اقتصادی، سیاسی و بین‌المللی عوض شده است؛ اما اقدامی درخصوص اجرایی کردن همان تفاهم حداقلی نیز انجام نگرفته است. طرف ارمنستانی این پروژه را در آب نمک خوابانده و طرف ایرانی آن را به‌عنوان یک ویتترین جهت مانور رسانه‌ای مورد استفاده قرار می‌دهد.

خلاصه کلام آن که؛ در حال حاضر، نظام جمهوری اسلامی ایران مترصد باز کردن برخی گره‌های کور بین‌المللی کشور می‌باشد؛ این امری نقشه یک اقدام بسیار ارزشمند است؛ اما تجربه ۲ ساله اجرای برجام (۹۵-۹۶) نشان می‌دهد اگر ما نتوانیم از فرصتی که سیاست، برای اقتصاد فراهم می‌نماید، بهره‌برداری نموده و برنامه‌ریزی درستی در جهت فعال‌سازی ظرفیت‌های اقتصادی کشور داشته باشیم، فرصت‌ها همچون گذشته از دست خواهد رفت.

هرچند «گراهام فولر» ایران را از نظرگاه ژئوپلیتیک، «قبیله عالم» معرفی می‌کند؛ اما به نظر می‌رسد برخلاف تصور ما، امروز کسی در انتظار قبیله عالم نیست. برای قبیله عالم بودن باید روش رفتاری و سیاستگذاری تاریخی خود را در جهت همزیستی و اشتراک منافع با دیگران خصوصاً همسایگان اصلاح کنیم. امروز به‌واسطه پیشرفت تکنولوژی و افزایش ابتکارات در حوزه سیاستگذاری و اجرا در ژئوپلیتیک عالم؛ قبیله‌ها در حال تغییر سریع هستند. مناطق آزاد می‌توانند ستارگان درخشان قبیله‌نمای ایران باشند؛ اما باید آنها را دید.

